

Dariusz Krasnodębski

Bobrówka, st. 1A, gm. Nurzec Stacja,
woj. białostockie, AZP 52-88/-

Informator Archeologiczny : badania 31, 169

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania kontynuowane w południowo-zachodniej części wzgórza klasztorne pozwoliły na zlokalizowanie pozostałości obiektu związanego z produkcją ceramiki budowlanej (dachówek) oraz pieca do wypału wapna. W tej części wzgórza zlokalizowano także ceramikę naczyniową z VII – VIII wieku oraz z X, XII i XIII w. Natomiast w południowo-wschodniej części wzgórza odsłonięto rozległy kompleks obiektów związanych z produkcją metalu w okresie wpływów rzymskich.

Badania wykopaliskowe na st.26, na obszarze usytuowanym między stokiem wzgórza klasztorne a ruinami tzw. browaru pozwoliły poprzez odsłonięcie układu stratygraficznego na odcinku kilkunastu metrów na stwierdzenie istnienia od strony południowej wzgórza klasztorne szerokiego rozlewiska, prawdopodobnie pogłębionego bezpośrednio u stóp wyniesienia.

Wśród bogatego materiału ruchomego na uwagę zasługują kolejne zdobione detale architektoniczne jak cegły o zdobionym dekoracją rzeźbiarską licu i fragment płyty fryzowej ozdobionej motywem maswerkowej rosety.

Wyniki badań będą publikowane w "Zeszytach Bierzwnickich" – sezon 1997 w t.3, s.7 – 63.

Badania będą kontynuowane.

BOBRÓWKA, st. 1A, gm. Nurzec Stacja, woj. białostockie, AZP 52-88/-

- osada przyrodowa z wczesnego średniowiecza (XI-XII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Dariusza Krasnodębskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 70 m².

Na powierzchni stanowiska zalegała warstwa orna o grubości około 35-45 cm. Znaleziono w niej 370 fragmentów ceramiki, 239 fragmentów kości zwierzęcych, 2 nożyki żelazne, żelazny grot strzały, 16 fragmentów żuźla żelaznego, 2 nieokreślone fragmenty żelaza, ośkę kamienną, krzemień i kilka bryłek polepy glinianej. Pod tą warstwą znajdowała się nienaruszona ciemnoszarobrazowa z żółtymi plamkami „warstwa kulturowa” o miąższości od 14 do 30 cm. Wystąpiły w niej liczne węgielki drzewne i drobne kamienie. Pod tymi warstwami, na poziomie calca, ujawniono sześć obiektów archeologicznych: cztery doły posłupowe (?) oraz dwie duże jamy o kształtach owalnych. Miały one rozmiary około 2,5-3 x 0,8-1,5 m i głębokość dochodzącą do 40 cm. W ich wypełniskach znaleziono liczny materiał ceramiczny. Wymiary domniemanych dołów posłupowych wahały się od około 20 do 40 cm. Ich głębokość wynosiła od około 10 do 20 cm. Dna z reguły były płaskie. Znaleziona na stanowisku ceramika przeważnie wykonana była na kole garncarskim. W ornamentyce wyróżnić można naczynia zdobione żłobkowaniem i linią falistą. Częstym motywem są umieszczane w górnej części naczynia wałeczki, czasem zdobione dodatkowo ornamentem nacięć lub odcisków paznokciowych. Materiał ten datować można wstępnie na koniec XI i pierwszą połowę XII w. Oprócz naczyń wczesnośredniowiecznych znaleziono także nieliczne fragmenty wykonane ręcznie, o powierzchni chropowatej i domieszce schudzającej ze średnioziarnistego tłuczni. Wystąpiły one w warstwie wczesnośredniowiecznej i pochodzą ze starszych warstw, zniszczonych w trakcie późniejszego użytkowania tego obiektu.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.

Badania nie będą kontynuowane.

BOCHEŃ, st. 13, gm. Łowicz, woj. skierniewickie, AZP 59-55/31

- ślady osadnictwa kultury przeworskiej
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. P. Świątkiewicza (Anna Świątkiewicz Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie, Łódź, ul. Lutomiarska 125/16). Finansował WKZ w Skierniewicach. Drugi sezon badań ratowniczych. Przebadano powierzchnię około 0,5 ara.

Stanowisko zlokalizowane w 1984 r. w czasie badań AZP położone jest na lewym brzegu Bobrówki (Pobocznic). Obejmuje piaszczyste wyniesienie o pow. około 5 ha, na którym powstają liczne „dziłki” piaskarnie. Badania prowadzone w 1985 r. ujawniły tu ślady osadnictwa kultury przeworskiej.

Stanowisko zostało zlokalizowane w trakcie AZP w 1984 r. W sezonie 1997 przy krawędziach